

Försvarsutskottets betänkande 2019/20:FöU5

Integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse till handlingarna. Utskottet föreslår att riksdagen avslår två motioner om översyner av signalspaningslagen och försvarsunderrättelseverksamheten.

I betänkandet finns två reservationer (M, KD, L).

Behandlade förslag

Skrivelse 2019/20:70 Integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Ett yrkande i följdmotioner.

Ett yrkande i en motion från allmänna motionstiden 2019/20.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Utskottets överväganden.....	5
Integritetsskydd vid signalspaning och underrättelseverksamhet	5
Översyn av signalspaningslagen och försvarsunderrättelse- verksamheten	7
Reservationer	11
1. Översyn av signalspaningslagen, punkt 2 (M, KD, L).....	11
2. Översyn av försvarsunderrättelseverksamheten i stort, punkt 3 (KD)	12
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Skrivelsen.....	13
Följdmotionen	13
Motion från allmänna motionstiden 2019/20	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Integritetsskydd vid signalspaning och underrättelseverksamhet

Riksdagen lägger skrivelse 2019/20:70 till handlingarna.

2. Översyn av signalspaningslagen

Riksdagen avslår motion
2019/20:3469 av Pål Jonson m.fl. (M, KD).

Reservation 1 (M, KD, L)

3. Översyn av försvarsunderrättelseverksamheten i stort

Riksdagen avslår motion
2019/20:2819 av Mikael Oscarsson m.fl. (KD) yrkande 35.

Reservation 2 (KD)

Stockholm den 20 februari 2020

På försvarsutskottets vägnar

Pål Jonson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Pål Jonson (M), Niklas Karlsson (S), Paula Holmqvist (S), Jan R Andersson (M), Daniel Bäckström (C), Hanna Gunnarsson (V), Jörgen Berglund (M), Sven-Olof Sällström (SD), Kalle Olsson (S), Mikael Oscarsson (KD), Alexandra Völker (S), Allan Widman (L), Caroline Nordengrip (SD), Elisabeth Falkhaven (MP), Alexandra Anstrell (M), ClasGöran Carlsson (S) och Yasmine Eriksson (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Vid riksdagens slutbehandling av regeringens proposition En anpassad försvarsunderrättelseverksamhet (prop. 2006/07:63, bet. 2007/08:F6U15, rskr. 2007/08:266) tillkännagav riksdagen för regeringen det som försvarsutskottet hade anfört om ytterligare rättssäkerhets- och kontrollmekanismer. Riksdagen anförde bl.a. att regeringen en gång om året ska redovisa den granskning av verksamheten som bedrivits enligt lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet. I enlighet med riksdagens tillkännagivande överlämnade regeringen skrivelsen Integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet (skr. 2019/20:70) till riksdagen den 5 december 2019.

Bakgrund

Signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet regleras i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet (signalspaningslagen) och i förordningen (2008:923) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Enligt signalspaningslagen får den myndighet som regeringen bestämmer, signalspaningsmyndigheten, inhämta signaler i elektronisk form vid signalspaning. Inhämtningen får inte avse signaler mellan en avsändare och en mottagare som båda befinner sig i Sverige. Signaler får endast inhämtas för de ändamål som särskilt anges i lagen och endast efter inriktning av regeringen, Regeringskansliet, Försvarsmakten, Säkerhetspolisen (Säpo) och Nationella operativa avdelningen i Polismyndigheten (Noa).

Försvarsunderrättelsedomstolen (FUD) prövar ansökningar om tillstånd till signalspaning. Av ett tillstånd ska det bl.a. framgå vilket inhämtningsuppdrag signalspaningen ska bedrivas för, vilka signalbärare och sökbegrepp som får användas samt vilka villkor i övrigt som behövs för att begränsa intrånget i enskildas personliga integritet. Domstolens beslut får inte överklagas.

Utskottets överväganden

Integritetsskydd vid signalspaning och underrättelseverksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelse 2019/20:70 Integritetsskydd vid signalspaning och underrättelseverksamhet till handlingarna.

Skrivelsen

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) – granskningsverksamheten 2018

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) är en nämndmyndighet under regeringen som har till uppgift att kontrollera försvarsunderrättelseverksamheten så att den bedrivs i enlighet med lagar och förordningar.

Siun är också kontrollmyndighet för den verksamhet som bedrivs enligt signalspaningslagen. I kontrollen av signalspaningen ska inspektionen särskilt granska sökbegrepp, förstöring och rapportering. Vidare ska Siun på en enskild persons begäran kontrollera om hans eller hennes meddelande har inhämtats i samband med signalspaning. Siun strävar efter att granskningsverksamheten ska vara så öppen som möjligt och beakta gällande lagstiftning om offentlighet och sekretess.

Siun bestämmer även över de signaler som teleoperatörer ska lämna till samverkanspunkter enligt 6 kap. 19 a § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation. Det innebär att signalspaningsmyndigheten – Försvarets radioanstalt (FRA) – endast ska få tillgång till de signalbärare som det finns tillstånd för från Försvarsunderrättelsedomstolen (FUD). Siun fattar inga egna beslut i dessa frågor utan ska bara verkställa de tillståndsbeslut som meddelats av FUD.

Under 2018 genomförde Siun 26 granskningar, vilket är en färre än året innan. Av dessa granskningar rörde nio FRA. Ingen av dessa granskningar ledde till någon synpunkt eller förslag. Därutöver genomförde Siun under 2018 en detaljerad granskning av bl.a. myndighetens tolkning och tillämpning av 2 a § första stycket signalspaningslagen som anger att inhämtning inte får avse signaler mellan en avsändare och en mottagare som båda befinner sig i Sverige. Detta resulterade i en synpunkt som lämnades till FRA. Vidare konstateras att Siun har mandat att avbryta en inhämtning eller besluta om förstöring av en upptagning eller uppteckning. Några sådana åtgärder har inte vidtagits under 2018. Dessutom genomförde Siun nio kontroller under året på enskildas begäran. Detta är en minskning av antalet kontroller sett till de

senaste åren. Regeringen anför att inget otillbörligt har framkommit vid kontrollerarna.

Integritetsskyddsrådet vid Försvarets radioanstalt – granskningsverksamheten 2018

I enlighet med 11 § signalspaningslagen finns ett integritetsskyddsråd vid FRA med uppgift att fortlöpande utöva insyn i de åtgärder som vidtas för att säkerställa integritetsskyddet i signalspaningsverksamheten. Organisatoriskt utgör integritetsskyddsrådet en del av FRA, och rådets ledamöter utses av regeringen för en viss tid. Rådet ska rapportera sina iakttagelser till myndighetens ledning och, om rådet finner skäl för det, till Siun.

Integritetsskyddsrådets verksamhet under 2018 har varit av ungefär samma omfattning som tidigare år. Integritetsskyddsrådet har vidare bl.a. gått igenom den interna kontrollen inom FRA för signalspaningsområdet. Myndigheten har utifrån de synpunkter som framförts utvecklat verksamheten för att ytterligare förstärka integritetsskyddet. Integritetsskyddsrådet har under 2018 inte funnit några skäl att rapportera till Siun.

Regeringens slutsatser om signalspaning och personlig integritet

I skrivelsen anför regeringen att det i en demokratisk rättsstat krävs ett väl fungerande integritetsskydd. Regeringen framhåller att signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet är noga reglerad i lagar och förordningar, bl.a. i syfte att värna enskildas personliga integritet. Kontrollmyndigheten Siun har till uppgift att kontrollera att FRA följer de aktuella författningarna. Signalspaningsverksamheten beskrivs som en nödvändig och integrerad del av Sveriges försvar och skydd mot terrorism.

Regeringen bedömer att en konstruktiv dialog om förbättringsåtgärder för löpande mellan Siun och FRA. Att Siun lämnar synpunkter som säkerställer att signalspaningslagen följs, och samtidigt utvecklar och förstärker integritetsskyddet vid signalspaningsverksamheten, ser regeringen som en styrka. Regeringen bedömer att Siuns inspektionsförberedelser med FRA har fungerat väl under 2018 och att Siun har fått tillgång till den information som behövs för att fullgöra uppdraget. Regeringens uppfattning är att systemet för att värna den personliga integriteten vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet har fungerat på det sätt som avsetts i lagstiftningen. Enligt lagstiftningen ska FRA i sin verksamhet beakta både den personliga integriteten och myndighetens uppgift att bedriva en effektiv försvarsunderrättelseverksamhet.

Bakgrund och tidigare behandling

Riksrevisionen granskade det kontrollansvar som Siun har när det gäller försvarsunderrättelseverksamheten 2015 och granskningen redovisades i rapporten Kontrollen av försvarsunderrättelseverksamheten (RiR 2015:2). Riksrevisionens övergripande slutsats var att Siun har fått förutsättningar för att kunna bedriva kontrollverksamheten på ett effektivt sätt. Granskningen visade bl.a. att försvarsunderrättelsemyndigheterna tar Siuns synpunkter på allvar och vidtar åtgärder i enlighet med Siuns beslut. Regeringen instämde i Riksrevisionens iakttagelse att en väl fungerande kontroll av försvarsunderrättelseverksamheten är central och att den avsåg att hålla sig informerad om Siuns fortsatta utvecklingsarbete. Regeringen bedömde att det inte fanns skäl att vidta några ytterligare åtgärder med anledning av rapporten (skr. 2014/15:142). Utskottet instämde i Riksrevisionens iakttagelser och såg positivt på hur kontrollen av försvarsunderrättelseverksamheten fungerar (bet. 2015/16:FöU2).

När utskottet senast behandlade frågan om integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet delade utskottet regeringens bedömning att systemet för att värna den personliga integriteten inom området fungerar på det sätt som avsetts i lagstiftningen (bet. 2018/19:FöU5).

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning att systemet för att värna den personliga integriteten vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet har fungerat på det sätt som avsetts i lagstiftningen.

Utskottet föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna.

Översyn av signalspaningslagen och försvarsunderrättelseverksamheten

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår två motionsyrkanden i fråga om signalspaning och försvarsunderrättelseverksamhet.

Motionerna

I kommittémotion 2019/20:3469 av Pål Jonson m.fl. (M, KD) anfördes att en översyn bör göras av lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet. Genom att lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet trädde ikraft den 1 januari 2009 stärktes skyddet för den personliga integriteten vid signalspaning. I motionen anfördes att den nya lagstiftningen ger bättre förutsättningar för FRA att bedriva signalspaning på ett teknikneutralt sätt. Motionärerna framhåller att riksdagen under 2018

tillkännagav för regeringen att även Inspektionen för strategiska produkter (ISP) ska beredas förutsättningar att inrikta signalspaningen i syfte att stärka myndighetens förmåga att hindra export av teknologier som bidrar till spridningen av massförstörelsevapen. Motionärerna konstaterar att Säpo och Noa nu kan inrikta signalspaningsverksamheten och att det har gått mer än tio år sedan lagen om signalspaning trädde i kraft. Behovet av ett effektivare försvarsunderrättelsearbete ökar för att avvärja hot och risker mot Sveriges säkerhet. I ljuset av denna utveckling finns det skäl att nu överväga vilka aktörer som bör kunna inrikta den signalspaning som bedrivs av FRA. Motionärerna anför bl.a. att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) efterfrågade möjligheten att få inrikta signalspaningen för att kunna identifiera påverkanskampanjer och informationspåverkan redan i sitt budgetunderlag för 2019. Förändringar i lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet har de senaste åren gjorts stegvis där ytterligare aktörer har lagts till listan över aktörer som har rätt att inrikta signalspaningen. Nu anser motionärerna att det behövs ett helhetsgrepp där en uppdaterad analys av säkerhetsläget utgör utgångspunkten för vilka behov som finns framgent när det gäller vilka aktörer som bör ha rätt att kunna inrikta signalspaningen. Enligt motionärerna är det särskilt viktigt att beakta integritetsaspekterna i den framtida utvecklingen av lagen. Regeringen bör därför göra en översyn av lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet i syfte att hantera de uppenbara brister som finns samt bättre anpassa behoven till det rådande säkerhetsläget.

I motion 2019/20:2819 av Mikael Oscarsson m.fl. (KD) anføres att de områden där det är oklart vilken eller vilka myndigheter som borde ansvara för nödvändig inhämtning av underrättelseinformation ökar. Även om det i dag bedrivs viss samverkan mellan de svenska myndigheterna bedömer motionärerna att risken är stor att information som inhämtats av en myndighet inte kommer till de andra myndigheternas kännedom därför att man inte inser att den andra har behov av informationen. Likaså anser motionärerna att det finns en risk att flera myndigheter samtidigt bedriver likartad underrättelseinhämtning. Motionärerna föreslår därför att regeringen tillsätter en utredning som analyserar både tillgången till utlandsunderrättelser och organisationsstrukturen inom området (yrkande 35).

Bakgrund och tidigare behandling

Den 1 januari 2009 trädde lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet (signalspaningslagen) i kraft. I lagen regleras under vilka förutsättningar signalspaning, oavsett var signalerna befinner sig, får bedrivas. När det gäller inriktningen av signalspaningen framgår det av 4 § att den endast får anges av regeringen, Regeringskansliet, Försvarsmakten, Säkerhetspolisen (Säpo) och Nationella operativa avdelningen i Polismyndigheten (Noa). Enligt signalspaningslagens ursprungliga lydelse av 4 § med dess hänvisning till lagen (2000:130) om försvarsunderrättelse-

verksamhet tilläts signalspaning efter inriktning av regeringen och andra myndigheter enligt regeringens närmare bestämmande. Bland annat Säpo och Inspektionen för strategiska produkter (ISP) hade då möjlighet att inrikta signalspaningen. Genom ändringar i 4 § signalspaningslagen som trädde i kraft den 1 december 2009 tilläts signalspaning endast efter inriktning av regeringen, Regeringskansliet och Försvarsmakten. Därmed fick t.ex. ISP inte längre inrikta FRA:s signalspaning för försvarsunderrättelseverksamhet.

I oktober 2008 hade regeringen gett en särskild utredare i uppdrag att bl.a. kartlägga Säkerhetspolisens och Rikskriminalpolisens behov av underrättelser om utländska förhållanden (dir. 2008:120). I juli 2009 överlämnade utredningen betänkandet Signalspaning för polisiära behov (SOU 2009:66). I mars 2010 fick en utredare i uppdrag att hjälpa Justitiedepartementet med att ta fram ett kompletterande underlag om signalspaning för polisiära behov (Ju2010:B). Uppdraget var avsett att analysera olika sätt att verkställa inhämtning av information genom signalspaning för att tillgodose polisens behov. Därefter kom även departementspromemorian Polisens tillgång till signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet (Ds 2011:44). Regeringen lämnade efter detta förslag om ändringar i 4 § signalspaningslagen, och riksdagen biföll förslagen som innebar att Säpo och Rikskriminalpolisen då lades till bland de myndigheter som tilläts inrikta signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet (prop. 2011/12:179, bet. 2012/13:JuU7, rskr. 2012/13:61). Den ändrade bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 2013.

I betänkandet 2018/19:JuU28 behandlade justitieutskottet regeringens proposition 2018/19:96 Polisens tillgång till underrättelser från Försvarets radioanstalt. Regeringen hade föreslagit en ny lag för att Säpo och Noa skulle kunna bestämma inriktningen av signalspaning och ta emot underrättelser med inhämtade uppgifter även om det pågår en förundersökning. Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden skulle enligt regeringens förslag ha tillsyn över Säkerhetspolisens och Polismyndighetens tillämpning av den nya lagen. Förslagen bedömdes enligt justitieutskottet påtagligt kunna förbättra polisens förmåga att identifiera och motverka hot mot Sveriges säkerhet. Förslagen hade sin bakgrund i en politisk överenskommelse om åtgärder mot terrorism som Socialdemokraterna, Moderaterna, Miljöpartiet de gröna, Centerpartiet, Liberalerna och Kristdemokraterna ingick i juni 2017. Justitieutskottet fann att den föreslagna lagstiftningen var väl avvägd och riksdagen biföll regeringens lagförslag (prop. 2018/19:96, bet. 2018/19:JuU28, rskr. 2018/19:297).

När det gäller integritetsfrågor har försvarsutskottet framhållit att det framöver kan uppstå behov av fördjupade uppföljningar av signalspaningslagens konsekvenser för den personliga integriteten (bet. 2017/18:FöU5). Detta har även regeringen bedömt att det kan finnas behov av framöver (skr. 2012/13:59, skr. 2013/14:54, skr. 2014/15:27, skr. 2015/16:70, skr. 2016/17:70 och skr. 2017/18:70). Utskottet framhöll i betänkande 2016/17:FöU5 att signalspaning är ett viktigt verktyg inom försvarsunderrättelseverksamheten samtidigt som det är viktigt att värna den personliga integriteten och en väl fungerande granskningsverksamhet. Utskottet delade

regeringens bedömning att det skulle vara befogat att inom några år genomföra en fördjupad uppföljning av lagstiftningens konsekvenser och betonade att en uppföljning kunde användas som ett viktigt instrument i den ständigt pågående process som syftar till att värna den personliga integriteten vid signalspaning och även till att garantera en fungerande granskningsverksamhet. Utskottet lade stor vikt vid att systemet för att värna den personliga integriteten vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet fungerar på det sätt som avsetts i lagar och förordningar. Även vid andra tillfällen har utskottet sett positivt på att regeringen varit öppen för fördjupade uppföljningar av signalspaningslagens konsekvenser för den personliga integriteten om behov uppstår framöver (bet. 2014/15:FöU5, 2015/16:FöU5 och 2017/18:FöU5).

I fråga om möjligheten att ge ISP rätt att inrikta signalspaning från FRA gjorde riksdagen ett tillkännagivande till regeringen i mars 2018 om att frågan bör ses över (bet. 2017/18:FöU5, rskr. 2017/18:178 och rskr. 2017/18:179). I den skrivelse där regeringen redovisar de åtgärder som vidtagits under 2018 (skr. 2018/19:75) uppger regeringen att ärendet bereds inom Regeringskansliet och ännu inte är slutbehandlat.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vidhåller uppfattningen att signalspaning är ett viktigt verktyg inom försvarsunderrättelseverksamheten samtidigt som det är viktigt att värna den personliga integriteten och en väl fungerande granskningsverksamhet.

I likhet med vad som anförs i budgetbetänkandet för 2020 (bet. 2019/20:FöU1) förutsätter utskottet att riksdagen får ett samlat förslag när det gäller totalförsvarets inriktning, inklusive det civila försvaret bl.a. i fråga om behovet av författningsregleringar. Utskottet utesluter fortfarande inte att det framöver kan uppstå behov av fördjupade uppföljningar av signalspaningslagens konsekvenser för den personliga integriteten och kan konstatera att frågan om att ge ISP rätt att inrikta signalspaning från FRA bereds inom Regeringskansliet.

I budgetpropositionen för 2020 (prop. 2019/20:1) aviserade regeringen att en försvarspolitisk proposition för perioden 2021–2025 kommer att lämnas till riksdagen under hösten 2020.

Mot denna bakgrund ser inte utskottet skäl att föregripa det kommande försvarspolitiska inriktningsbeslutet och avstyrker de båda motionsyrkandena inom området.

Reservationer

1. Översyn av signalspaningslagen, punkt 2 (M, KD, L)

av Pål Jonson (M), Jan R Andersson (M), Jörgen Berglund (M), Mikael Oscarsson (KD), Allan Widman (L) och Alexandra Anstrell (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2019/20:3469 av Pål Jonson m.fl. (M, KD).

Ställningstagande

Vi anser att en översyn bör göras av lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet. Genom att lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet trädde ikraft den 1 januari 2009 stärktes skyddet för den personliga integriteten vid signalspaning. Den nya lagstiftningen ger bättre förutsättningar för FRA att bedriva signalspaning på ett teknikneutralt sätt. Samtidigt kan vi konstatera att riksdagen under 2018 tillkännagav för regeringen att även Inspektionen för strategiska produkter (ISP) ska beredas förutsättningar att inrikta signalspaningen i syfte att stärka myndighetens förmåga att hindra export av teknologier som bidrar till spridningen av massförstörelsevapen. Säpo och Noa kan numera inrikta signalspaningsverksamheten och det har gått mer än tio år sedan lagen om signalspaning trädde i kraft. Behovet av ett effektivare försvarsunderrättelsearbete ökar för att avvärja hot och risker mot Sveriges säkerhet. I ljuset av denna utveckling ser vi skäl att nu överväga vilka aktörer som bör kunna inrikta den signalspaning som bedrivs av FRA. Vi kan t.ex. konstatera att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) efterfrågade möjligheten att få inrikta signalspaningen för att kunna identifiera påverkanskampanjer och informationspåverkan redan i sitt budgetunderlag för 2019. Förändringar i lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet har de senaste åren gjorts stegvis där ytterligare aktörer har lagts till listan över aktörer som har rätt att inrikta signalspaningen. Nu anser vi att det behövs ett helhetsgrepp där en uppdaterad analys av säkerhetsläget utgör utgångspunkten för vilka behov som finns framgent när det gäller vilka aktörer som bör ha rätt att kunna inrikta signalspaningen. Vi menar vidare att det är särskilt viktigt att beakta integritetsaspekterna i den framtida utvecklingen av lagen.

Regeringen bör därför göra en översyn av lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet i syfte att hantera de uppenbara brister som finns samt anpassa behoven till det rådande säkerhetsläget.

Riksdagen bör ställa sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännage detta för regeringen.

2. Översyn av försvarsunderrättelseverksamheten i stort, punkt 3 (KD)

av Mikael Oscarsson (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2019/20:2819 av Mikael Oscarsson m.fl. (KD) yrkande 35.

Ställningstagande

Jag bedömer att de områden där det är oklart vilken eller vilka myndigheter som borde ansvara för nödvändig inhämtning av underrättelseinformation ökar. Även om det i dag bedrivs viss samverkan mellan de svenska myndigheterna bedömer jag att det finns en stor risk att information som inhämtats av en myndighet inte kommer till de andra myndigheternas kännedom därför att man inte inser att den andra har behov av informationen. Likaså anser jag att det finns en risk att flera myndigheter samtidigt bedriver likartad underrättelseinhämtning. Jag föreslår därför att regeringen tillsätter en utredning som analyserar både tillgången till utlandsunderrättelser och organisationsstrukturen inom området.

Riksdagen bör ställa sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännage detta för regeringen.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2019/20:70 Integritetsskydd vid signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Följdmotionen

2019/20:3469 av Pål Jonson m.fl. (M, KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en översyn bör göras av lagen om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motion från allmänna motionstiden 2019/20

2019/20:2819 av Mikael Oscarsson m.fl. (KD):

35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör tillsättas en utredning som analyserar tillgången till utlandsunderrättelser och om underrättelsetjänststrukturen bör förändras eller ej och tillkännager detta för regeringen.